

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan središ, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiristopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolito pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Krepko slovensko meščanstvo.

„Narodni domi“ odpirajo se po naši domovini; zadnjič smo imeli tak vesel prizor v našem in vendar še ne našem Celju. Na banketu 8. avgusta povdarjal je zlasti član „Dušana silnega“ g. Bogdanovič, da je ekonomska neodvisnost prava narodna neodvisnost; to nam je jako dobro premisliti.

Že je v tem listu g. Zlogonski naglašal to tako naravno, pa kakor se zdi, vendar še premalo upoštevano resnico. Povzdigniti narodno premoženje, domačo produkcijo, z vsemi pripomočki moderne tehnike, je sedaj prva zadača vsem, ki hočejo vistinoslobočiti naše ljudstvo tujega jarma.

Toda one besede g. Zlogonskega utegnile bi se tudi napačno razumeti. Članki so bili pisani v duhu socijalizma. Zapomniti pa si je treba, da še nikjer ne vladajo socijalistična načela, da smo še v dobi individualnega kapitalizma. Smešni in brezvpešni bi bili kakšni pojedini socijalistični poskusi, zlasti pri nas. Socijalisti sami kakor Marx, Engels, Plehanov i. t. d. priznavajo, da mora biti prej vsa Evropa revolucionirana z moderno industrijo, in zlasti da je čakati na titanski razvoj Rusije, predno je misliti na podružabljenje proizvodnje.

Aktualno je torej in najvišje važnosti povzdiga našega meščanstva, naše buržoazije. Če se naši posestniki premožni, razlil se bo gmotni blagostan tudi na najnižje slojeve, kakor to vidimo na Angleškem, in le tako je mogoče i oslobojenje proletarijata. Če pa so naši „posedujoči“ stanovi sami siromaki v primeri z inorodnim meščanstvom, potem se naš proletarec niti ne zaveda svojega suženjstva, in tak suženj je najhujša zavera napredku.

To naj bi se nekateri socijalni demokrati dobro zapomnili: Ne samo rohneti proti meščanstvu. Sam Marx reče v uvodu k svojemu velikemu delu „Kapital“, da njemu niti na kraj pameti ne pride, vse socijalno zlo na rovaš dati le pojedinim kapitalistom. Ves sistem je takšen, ne pojedinosti je krivec.

Zlasti naj pa slovenski socijalisti in naše sodijo slovensko meščanstvo nego sodijo nemški, angleški itd. svoje. Ali se ni vse naše meščanstvo skoro brez izjeme dvignilo iz proletarijata? Ali imamo pri nas kake aristokratske milijonarje z bogastvom, zropanim pred stoletji? Ali imamo sploh kake Rotschilde, Gutmane Schwarzenberge...?

Vsak socijalni političar in tudi vsak izobražen socijalist mora priznati, da je v Slovencih glavna stvar: utemeljiti ali okrepiti trdno gmotno, neodvisno, produktivno meščanstvo. To je pravo vstajenje proletarskega, politično in gmotno zatiranega slovenskega naroda. Zatorej: Odpirajte se „Narodni domi“!

Ivan Jaroslavčan.

V Ljubljani, 16. avgusta.

Riba pri glavi smrdi! Nikjer — razen v Belgiji in na Ruskem — se ne zgodi toliko in toli strašnih nesreč na železnicih, kakor v Avstriji. Teden za tednom, da, včasih celo dva dni zapored čitamo, da sta se zadela vlaka, da je ubitih in razmesarjenih ali pa opasno ranjenih tu ali tam ogromno število ljudi, da je zašel vlak na nepravilni tir ter povozil uradnika, da občestne zapornice niso bile v redu, in petniki, idóci preko proge, so postali strašna žrtev vlaka. Največ pa se zgodi takih nesreč na južni železnici. Pri tej železnici vladajo najslabše razmere. Židovski podjetniki štedijo kolikor morejo. Vse mora biti ceno, samo da so dividende židovskih milijonarjev še večje. In tako štedijo pri južni železnici tudi z osebjem, ki mora opravljati službo na progi. Čuvaji morajo imeti službo po 23 ur neprenehoma! Kako more ostati čuvaj ves čas pozoren in pazen, kako se more ustaviti spancu, kako je možno, da ne omeja — vsaj za par minut — od utrujenosti? In v teh par minutah nepazljivosti se zgodi nesreča, ki napravi milijone škoda in ki požre število človeških življenj! In kdo je tega kriv? Morda ubogi čuvaj, katerega vržejo v ječo, ali strojevodja, ki se pri tem navadno ubije ali vsaj pobabi? Ne, riba pri glavi smrdi! Krivda zadene pred vsem železniško ministerstvo, ki trpi tako

stanje pri južni železnici. Ministerstvo ima dolžnost pa tudi vso moč, da prisili upravni svet in direkcijo južne železnice, da se prenehajo škandalozne razmere, izvirajoče iz umazanosti in iz skoposti. To se je pokazalo tudi pri obravnavi radi železniške nesreče pri Göttingu. Čuvaju je smrtno obolela žena. Prosil je dopusta, a niso mu ga dali. Opravljal je 23 ur službo ter od utrujenosti in skrbi — zadremal. Tedaj pa je pridiral vlak ter povozil voz ljudi. Petorica je bila takoj mrtva, ostali so pohabljeni za vse življenje. Sodišče je čuvaja povsem oprostil, s tem pa izreklo najhujšo obsodbo židovskim podjetnikom južne železnice. In vendar se je našel pred leti slov. klerikalen poslanec, ki je v drž. zboru hvalil in branil to družbo!

Češko učiteljstvo se postavlja jako odločno proti predlogu Ebenhochu. Vsled tega so učitelji jako nasprotni poslancem, ki hočejo glasovati za podeželenje šole. Ko so imeli pred nekaterimi dnevi češki učitelji svoj kongres, govoril je — kakor poroča glasilo realistov, „Čas“ — na banketu dr. Pacak ter dejal: „Čehi smo skozi in skozi svobodomiselní in želimo vsakemu narodu, da doseže svoje smotre. Jaz nisem nikak absolutist, da bi silil kak drug narod k čemu, česar noče. Mi želimo, da si uredi vsak narod svoje šolstvo po svojem preverjenju. Hočemo pa, da se izomika češkega naroda dvigne, in da postane češka šola svobodna.“ Ta govor je vzbudil mej učiteljstvom glasne ugovore. Na kongresu je imenom učiteljstva učitelj Černý odgovoril dr. Pacaku: „Češko učiteljstvo je zadovoljno s tem, da se oskrbuje šola v vseh deželah avtonomno, a predlog Ebenhochov nima tega namena. Ako meni dr. Pacak, da se ni treba brigati češkim poslancem nič za to, kako je urejeno šolstvo v drugih deželah, se učiteljstvo v tem z njim ne strinja. Mi učitelji smo prepričani, kakor hitro se poživi duh klerikalne šole v sosednjih deželah, zastupi ta duh tudi češko šolstvo.“ — Češko učiteljstvo zahteva torej, da se postavijo češki državni poslanci na principijalno nasprotno stališče proti Ebenhochu, ne pa le na separatistično češko stališče. Čehi morajo vedeti, da bi bili s sprejetjem Ebenhochovega predloga prizadeti različni slo-

LISTEK.

V pregnanstvu.

(Spisal Anton Čehov.)

Stari Semjon, imenovan „modri“ in nek mlad Tatar, katerega ime ni nihče vedel, sta sedela na bregu poleg velike gromade; trije brodaiki pa so bili v koči.

Semjon, brezzoben, slok, a širokopleč in še zdrav starček šestdesetih let, je bil pijan. Že zdavna bi bil šel k počitku, a v njegovem žepu je tičalo pol staklenice žganja; bal se je, da bi ga tovariši v koči zanj prosili.

Tatar pa je bil bolan; zaval se je tesneje v svoje cunje in pripovedoval, kako lepo je v simbirski pokrajini ter kako lepo in pametno ženka ima doma. Bil je kakih petindvajset let star, nič več, in sedaj, pri svitu ognja, s tistim žalostnobledim, bolehnim obrazom bi menil človek, da ima detka pred seboj.

„Gotovo, tu ni nikak raj,“ je dejal „modri“. „Saj vidiš sam: voda, goli breg, povsod na okrog luže in drugega nič... Veliki teden je že zdavna minul, a vedno je še vse polno ledu; in danes zjutraj je celo snežilo.“

„Strašno, strašno,“ je dejal Tatar, ter se prestrašen obrnil.

Deset korakov oddaljeno je tekla temna, mrzla reka; tajinstveno je žuborela ter pluskala na razorani ilovnati breg, urno hitevša proti daljnemu morju... Prav blizu na bregu je ležala velika ladjica, katero so brodniki imenovali „malo veslarico“. Tam daleč na oni strani so plapolali objemajoči se plameni: požigali so lausko travo. Za ognjenimi kačami pa je bila zopet tema. Čuti je bilo le udarce ledenih ploč, katere so butale ob ladjico. Bilo je vlažno in mrzlo...

Tatar je zrl proti nebu. Na nebesnem oboku je videl tu prav toliko zvezd kot doma, tema je bila tudi ista, a vendar je nečesa nedostajalo. Doma, v simbirski pokrajini so bile zvezde in nebo drugačno.

„Strašno, strašno!“ je ponavljal.

„Navadil se bodeš,“ je izpregovoril „modri“ ter se zasmejal. „Sedaj si še mlad, nespamet, neizkušen ter misliš v svoji neumnosti, da ni srečnejšega človeka od tebe; a prišel bode čas, ko boš sam dejal: „Podari Bog vsakomur tako življenje!“ Le poglej me. Črez teden dnij, ko upade voda, bomo napravili plav, in vozili se boste križema preko Sibirije. Jaz pa ostanem tu, vesljaril

bodem od brega do brega. Tako že delam dvaindvajset let, dan in noč. Ribe so pod vodo, jaz pa sem nad njo. In, hvala Bogu, ničesar ne potrebujem; dal Bog vsakomur tako življenje.“

Tatar je vrgel drv na ogenj, pomaknil se bližje k njemu ter dejal:

„Oče moj je bolan. Ako umrje, prideta mati in žena k meni; obljubili sta mi.“

„Pa čemu potrebuješ matere in žene?“ je vprašal „modri“. „Neumnost, prijatelj! Hudobni duh te napeljuje k temu, kuga ga vzemi! Nikar ga ne slušaj, tega prokletega! Ne pripuščaj, da bi dobil moč čez te! Pripovedoval ti bode o ženi, a ti mu trmasto reci: „Nočem!“ Šepeta ti bode o svobodi, a ti se mu brani ter reci: „Ne maram! Ne, ničesar ne maram! Niti očeta, ni matere, niti žene, ni svobode, niti hiše, ni družega posestva, kuga vsemi vse skupaj!“

„Modri“ je popil požirek žganja, potem je nadaljeval: „Jaz, bratec, nisem priprostege stanu. Moj oče je bil umetnik; ko sem bil še svobodan, sem nosil v Kursku gosposko suknjo. Sedaj pa ležim nag na tleh ter jem travo. A daj Bog vsakomur takošno življenje! Ničesar ne potrebujem, nikogar se ne bojim, in menim, da ga ni človeka, ki bi bil bogatejši in svobodnejši od mene. Ko so

vanski narodi v Avstriji, in da bi polagoma prišle tudi dežele češkega kraljestva na vrsto, ako bi se razširil duh klerikalizma po vseh drugih deželah. Čehi ne smejo zastopati le svojega naroda, oni so moralni voditelji vseh slovanskih narodov v Avstriji, zato se morajo vedno vprašati: kaj pa Slovenci in Hrvati? — kaj pa šolska svoboda drugod? To je jedino pravo in slovansko stališče!

V Poljake se zadirajo sedaj z vso togoto nemški levičarji, ker se jim ni posrečilo, da bi priključili Poljake mej parlamentarnimi počitnicami na svojo stran. „Neue Fr. Pr.“ je prinesla v soboto perfiden članek, v katerem se očita Poljakom, da so udrli v „nemško“ Šlezijo, ki pa je v resnici nazval germanizovanju še vedno po večini slovanska. Avstrijski Nemci hujskajo sedaj pruske Nemce v boj proti Poljakom, češ, da so najzagrizenejši sovražniki nemške države. Ta divji izbruh liberalcev je le dokaz, da so bili vsi njihovi poskusi, odvrniti Poljake iz večine k sebi, brezuspešni. To pa je tudi dokaz, da so vsaj vse slovanske — češka, poljska in jugoslovanska — stranke še vedno složne na desnici.

Preganjanja anarhistov se hočejo sedaj različne vlade lotiti prav sistematično. Na predlog Španije so se začela mej kabineti v Rimu, na Dunaju, v Parizu, Berlinu, Bruslju in Amsterdamu živahna razpravljanja o mejnarodnih naredbah proti anarhistom. Vse evropske države so složne, le Anglija dela zopet zgago, ki se noče brigati za to vprašanje ter sprejema prej kot slej v svojem kraljestvu tudi največje hudodelce. Vstvarila naj bi se mejnarodna policija, ki bi zasledovala anarhiste, izpremené naj se pogodbe o izročitvi hudodelcev ter poslej anarhistični atentati ne kaznuje več kot politični, ampak kot navadni, nizki, podli zločini. Taki zločinci se morajo izročiti takoj. Razen tega naj se v vseh deželah zakoni glede anarhističnih, družb in sestankov poostre! O tem se pomeni shod vseh evropskih poslanikov, ki se bo vršil v kratkem.

Celjska slavnost.

Povodom celjskih slavnostij došli so nadalje naslednji brzojavni pozdravi:

Kostanjevica: Oj Celje, ljuto Celje, še naše boš veselje! Korak za korakom pogumno naprej. Ne vdašjo se! — Hudovernik.

Kostanjevica: Od obalij Krke čestita Vam srčno k Vašemu krasnemu prazniku, ki je veljaven za procvit Slovenstva. Bog in narod! — Narodna čitalnica.

Kostelec na Orlici: Sokolská župa Orlická, shromazdečá na zvém župnim sletu v Kostelcu na Orlici, pošlá Vam ve významný den bratrský pozdrav: „Na zdar!“

Kozje: Mej daljnimi gorami smo v duhu zbrani z Vami in kličemo: „Vzdigaj se palača Slovincem v ponos!“ — Kozjanski Slovenci.

Kozje: Gromovito živel slovanska vzajemnost na slovanskih celjskih tleh. — Tomažič, Grobelšek.

Kozje: Vzajemnost naj slovanska, ljubezen bo krščanska. — Bralno društvo Kozje.

Královské Vinohrady: Sokol Vínobradský provází významnou slavnost Vaši s přátelím nejlepším Zdaru.

me iz Rusije poslali semkaj, tedaj sem dejal v svoji trmi: „Ničesar ne maram!“ In pri tem sem ostal. Hudič mi je trolil na uho o ženi, o sorodnikih, o svobodi, jaz pa sem mu odgovoril: „Ničesar ne potrebujem!“ In sedaj živim popolnoma zadovoljno. Kdor pa prostovoljno poslušá hudiča, ta je izgubljen; do ušes zaide v mlakužo, iz katere ne more nikdar več. Ne le ljudje tvoje vrste, ne le kmetje, temveč tudi olikanci in omikanci se na ta način uničijo.

„Nekako pred petnajstimi leti je bil gospod iz Rusije semkaj izgnan. Deliti ni hotel očetovega posestva s svojimi brati; popravil je oporoko. Pri-povedovali so, da je knez ali baron, morda tudi uradnik, — kdo ve!? Ko je došel oni gospod semkaj, kupil si je v Muhortinskoji posestvo in njive. „Živeti hočem“ — je dejal — „od dela svojih rok, v potu svojega obraza si hočem služiti kruh, ker nisem več gospod, temveč prognanec.“ Dobro! sem dejal, blagoslovljeno bodi njegovo delo! Tako je dobro in pravo! Bil je mlad, marljiv in podjeten; sam je kosil, sam lovil ribe, in ni se ustrašil jezdit šestdeset vrst daleč. Le jedno ni bilo pravo; takoj prvo leto je začel hoditi v Girino v poštni urad. Stal je navadno na mojem plavu ter zdihoval: „Oh, Semjon, že dolgo nisem dobil od doma nikakega denarja!“ (Dalje prih.)

Kranj: Vrlim slovanskim Celjanom iskreni: „Slava!“ — Kranjska dekleta.

Kranj: Zacetali člani narodne čitalnice Kranj zbranim Slovanom najkrepkejši: „Na zdar!“ — Sajovic.

Kranj: Procvitu Slovenstva in vztrajnosti v borbi za pravo kličemo Vam: „Le tako naprej, me smo z Vami!“ — Kranjske dame.

Kranj: Pozdravljeni vsi zbrani v zeleni Štajerski. Obilo uspeha naj sledi! — Slovensko bralno društvo Kranj.

Kranj: K otvoritvi „Narodnega doma“ in k blagoslovljenju sokolske zastave kličemo: „Na zdar!“ — Slovensko bralno društvo v Kranju: Omerša.

Kranj: K otvoritvi „Narodnega doma“ in k blagoslovljenju sokolske zastave kličemo: „Slava!“ — Bodoči osmošolci v Kranju.

Kranj: Vsem zbranim bratskim društvom kličemo krepki: „Na zdar!“ — Zadržani člani „Gorenjskega Sokola.“

Kranj:

Naprej zastava Slave,
Naprej Sokoli Vi,
Za blagor očetnjave
Naj Vaša kri gori!

Akademiki: Omerša, Košnik, Kumer, Pezdich, Varl. Kranjska gora: Bodi središče delovanju v prosep naroda. — Posojilnica.

Kranjska gora: Trobojnica slovanska, zbiraj vedno naš narod pod geslom za vero, dom, cesarja. — Žlogar.

Križevac: Srdačno čestitamo. Živili Slovenci. — Klub biciklista Križevac.

Krško: Živel „Narodni dom!“ Naj se v njem in okoli njega na vakov veke ori glas: „Na Slovenskem dom je moj!“ — Bralno društvo v Krškem.

Krško: Nova slovanska trdnjava naj vedno krepko odbija vse napade sovražnikov. — Krški narodnjaki.

Leskovac v Srbiji: Neka se na slavu i ponos Slavenstva razvije zastava u rukama vite zova sokolovih. Živeli! — Predsednik leskovačkih Dušanovaca: Kralovac.

Lesce: „Narodni dom“ bodi jez s severa hrumečemu sovražnemu navalu. Živeli Slovenci Spodnjega Štajerja! — Rihard Schrey.

Lesce: Otvoritev Vašega „Narodnega doma“ je epochnega pomena za ves naš narod. Naprej zastava slave! — Vaso Petričič, Avgust Skaberné.

Lesce: „Narodni dom“ bodi nepremagljiva trdnjava napredujoče slovanske zavednosti. — Minka Mar... (nečitljivo).

Litija: Sovrag nam grozi. Vztrajajmo! Urmo se v boju, da branimo kakor izpuščen lev svojino. Živeli zbrani branitelji naših svetinj! — Družba pri Fortuni.

Litija: Krasni naš celjski dom, Tajcu boš strela, grom, Naj v veke plava nad teboj Zastava vrliga Sokola. Slava! — Dr. Janko Jamšek.

Ljubljana, Narodni dom: Živeli zbrani Slovani! Pogin nemškim razgrajčem! — Slovenski dijaki.

Ljubljana: Delegati zaveznih gasilnih društev, zbrani v Ljubljani, kličejo krepki: „Na pomoč!“

Ljubljana: Ker je društvo zadržano, vdeležiti se slavnosti. pozdravljamo vse zbrane in želimo, da bi tudi Vam slovenskim našim bratom ob kranjskih mejah že skoro zasijala boljša bodočnost. Delujmo združeno v prosep slovenskega naroda po geslu: „Vse za vero, dom, cesarja!“ — Z bratskim pozdravom: Pevsko društvo „Zvon“ v Ljubljani.

Ljubljana: Velikan, skupaj zbrani, ne vdej se! Zmaga je naša. — Jajčič v preganstvu.

Ljubljana: Šentpetrška moška podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani srčno pozdravlja vdeležence slavnosti, želeč, da naj bo le ta nasprotnikom živ dokaz naše moči v bratski slogi.

Ljubljana: Na zdar celjski Sokol! Živili Spodnještajerci! To Vam kličemo ljubljanski dijaki.

Ljubljana: Živi v Celju duh slovenski, bodi živ na veke. — „Slov. List“.

Ljubljana: V novem domu in pod novim praporom naj prospera in napreduje naša sveta stvar. Povdravljeni zlasti pevci in Ti, brate Sokol. — Franjo Ravnihar, predsednik „Glasbene Matice“ in častni član Sokola.

Ljubljana: Tisočkrat Slava! Bratje naprej. Živela slovanska zavest. — Franjo Kristan.

Ljubljana: Zbranemu narodu gromovito: „Slava!“ Naprej zastava slave! — Slov. kršč. soc. delavci. Ziller.

Ljubljana: Slava objemi v „Narodnem domu“ zbrane Slovence, ki so odprli novo zavetje svojemu rodu. — Akademsko društvo „Danica“.

Ljubljana: Blagoslovi Bog Vaš krov, In Sokola prapor nov. — Zbrani na Drenikovem vrhu: Grkman, Kristan, Košmelj, Lenassi, Milavec, Strel, Svetič, Štinc, Urek, Herman, Kovač.

Ljubljana: Zadržani, se udeležiti, zahvalujem se za cenjenem povabilu in želim trajnega uspeha. — J. VI. Hrásky.

Ljubljana: Hoteč peš v Celje, strgal črevlje. Pred dvemi leti me celjska nemčurska policija zaprla dva dni. Toraj pozdrav vsem zbranim Slovincem telegrafično. — Brencelj.

Ljutomer: Zbranim bratom pri otvoritvi „Narodnega doma“ v Celji najsrčnejši pozdrav. Ne vdašjo se, pogum! Živeli! — Maša Nedelja, Božič.

Ljutomer: Vsem zbranim kličejo v imenu Ljutomerskih Slovencev prisrčni: „Na zdar!“ — Dr. Mihalič, Karba, Čeh.

Ljutomer: V dubu smo pri Vas. „Na zdar!“ — Ljutomerski slovenski obrtniki.

Ljutomer: Trdno stoj nam, zavetišče sveto. V dubu z Vami. — Ljutomerski trgovci.

Maribor: Živeli vrli narodnjaki. — Papež.

Maribor: Svatje, zbrani na primiciji Gastnerjevi pri sv. Križu nad Mariborom, kličejo: „Živela Narodni dom in celjski Sokol!“

Marija Enzersdorf pri Dunaju: Slovenski klub na Dunaju iskreno pozdravlja vzorne celjske rodoljube in mnogoštevilne goste, zbrane pri velopomenljivih slavnostih v Celji. Slovenska kultura vidno prodira in gotovo premaga divji barbarizem. — Pukl.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. avgusta.

— (Kje naj studirajo bodoči živinozdravniki?) Tisti Slovenci, kateri so se posvetili živinozdravništvu, študirali so doslej vsi na dunajski živinozdravniški šoli, katera je seveda popolnoma nemška. V bodoče tega ne bo več treba, odslej bodo lahko hodili v Lvov. Naučno ministerstvo je lvovsko živinozdravniško šolo razširilo in jo uredilo kot c. kr. visoko šolo za živinozdravništvo. Na tej šoli so že doslej razen Poljakov študirali tudi Malorusi, Čehi, Hrvatje in Bolgari, samo Slovencev ni bilo tja. Učni jezik za vse predmete je sicer poljščina, katero pa se je prav lahko naučiti. Izkušnja prida, da se je vsak slovanski dijak tekom nekaterih mesecev naučil poljščine brez vseh težav, sicer pa si smejo gojenci pri skušnjah pomagati z materinščino, oziroma dovoljeno jim je, delati skušaje v slovenskem jeziku, kar so profesorji zmožni raznih slovanskih jezikov. Prav z ozirom na to pošilja hrvatska deželna vlada vse svoje stipendiste v Lvov, kjer je jedina avstrijska veterinarska visoka šola, na kateri se predava v slovenskem jeziku. Razmere so v Lvovu jako ugodne, življenje pa je neverjetno po ceni, dosti cenejše kakor na Dunaji ali v Pešti. Pogoji za vzprejem na lvovsko živinozdravniško visoko šolo so glasom obvestila, katere nam je poslal c. kr. rektorat, naslednji: 1.) V šolska leta 1897/98 se smejo v I. letnik vzprejeti taki dijaki, kateri so z dobrim uspehom izvršili sedmi razred kake državne srednje šole, gimnazije ali realke; 2.) v šolskem letu 1898/99 in od tedaj naprej vzprejemali se bodo samo dijaki, kateri se izkažejo z maturitetnim spričevalom; 3.) s šolskim letom 1897/98 stopi v veljavo novi učni načrt, po katerem je pouk razvrščen tako, da izvrše dijaki živinozdravniške studije v štirih letih; 4.) vzprejemanje se vrši od 1. do 8. oktobra t. l. Pri inškrpciji se je izkazati z naslednjimi dokumenti: a) s spričevalom o absolviranju 7. gimnazijskega ali realnega razreda, oziroma z maturitetnim spričevalom, b) s krstnim, oziroma rojstvenim listom in c) ako kandidat zadnje leto ni obiskoval nobenega javnega zavoda, z moralitetnim spričevalom. Rektorat prosi slovenske liste, naj bi svoje čitatelje opozorili na lvovsko šolo za živinozdravništvo.

— (Vojaške vesti.) Višji štabni zdravnik g. dr. Fran Stanek je stopil v pokoj in bil tam povodom odlikovan s Fran-Josipovim redom. Na njegovo mesto pride višji štabni zdravnik g. dr. Jos. Pichnal, doslej v Przemyslu.

— („Radogoj“ občni zbor) vršil se je dne 14. t. m. po naznačenem vzporedu. Gosp. predsednik je konstatoval zadostno število udeležencev, deloma prisotnih deloma po teh zastopanih. Žalostno je opomnil, da vnema za društvo ponehuje, kakor pri vseh drugih narodnih društvih. Do sedaj se je že mnogo podpor razdelilo, ali vrnili se nihče ni ničesar, upati pa je, da se bo to zgodilo po štiriletnem obstanku društva. V preteklem letu je bilo le malo prispevkov, pristopila sta le dva ustanovnika, znatna darila so naklonili le deželni zbor kranjski, mesto Ljubljana in banka Slavija. Gosp. tajnik poroča, da je do sedaj pristopilo vsega skupaj 174 članov, mej temi 46 podpornikov, 6 jih je že umrlo. Lansko leto se je razdelilo 15 rednih podpor in 3 izvanredne v znesku 1640 gld. Za bodoče leto prišlo je že 13 prošenj za podpore. Gosp. blagajnik poroča, da je imelo društvo koncem lanskega leta 18.266 gl. 10 kr. Nova ustanovnica znaša 140 gld., letnina 162 gld. 55 kr., podpore 866 gld. obresti 727 gld. Glavnica znaša torej sedaj 18.406 gld. 10 kr. V preteklem letu je bilo rednih dohodkov 1756 gld., podpor se je razdelilo 1640 gld., 50 gld. se plačalo glavnici, 20 gld. so znašali upravni stroški, ostane prebitka 115 gld. Pri posameznih predlogih se sprejme, naj se triletni dolžniki še enkrat opomnijo in če ne store svoje dolžnosti, naj se izbrišejo.

naj se postavijo poverjeniki po večjih krajih, ki dobijo knjižice za nabiranje prispevkov, in naj se vpletje strožja kontrola glede potrebnosti in vrednosti podpisancev. Stari odbor in revizorji se zopet izvolijo per acclamationem.

— (Tyršev večer) ki ga je priredil vadi- teljski zbor ljubljanskega „Sokola“ v spomin usta- novitelju češkega sokolstva Miroslava Tyrša, je bil prav dobro obiskan. Navzočih je bilo nad 60 članov Sokola, dalje kot gostje zastopniki akad. fer. društva „Sava“ in družba čeških turistov (du- hovnov in učiteljev), ogledujočih si slovenske po- krajine. S živim zanimanjem so sledili vsi navzoči res izbornemu predavanju načelnika vadiateljskega zbora, g. V. Murnika, ki je podal vezelanimivo podobo neumornega delovanja in tragične smrti Tyršove. Bilo je več krepkih zdravic izrečenih, po- sebnost so se pozdravljali navzoči češki gostje in slovenski akademiki. Imenom prvih se je zahvalil g. Vyhodil, biskupa Strossmayera kons. svetnik, imenom drugih pa g. Goršič, odbornik „Save“. Posebno hvalo je izrekel še podstarosta dr. Kušar g. V. Murniku za njegovo uspešno literarno de- lovanje v oddelku „Slovensko sokolstvo“ ter za krasno sestavljeno predavanje o Tyršu in njegovem delovanju. Društveni tamburaši so, kakor vselej, ndarili prav vrlo in neumorno ter se vrstili s pev- skimi točkami „ad hoc“ improviziranega pevskega zbora. Bil je prav živahen in lep večer, ki je vsem navzočim jako ugajal in jim ostane gotovo v pri- jetnem spominu.

— (Ustanovljenje brzojavne postaje 5) Dne 12. avgusta odprla se je v Ljubljani, v 5 poli- tičnem okraju ljubljanskem nova brzojavna postaja z omejeno dnevno službo združena s tamošnjim poštним uradom.

— (Neprevidni in hudobni biciklisti.) V soboto je neznan biciklist na Dnajakski cesti podrl nako majhno dekle in jo močno poškodoval. — Včeraj zvečer so štiri biciklisti, prišedši po cesti iz Šiške, naleteli blizu Koslerjeve pivovarne na pija- nega človeka, kateri se jim ni mogel ali pa se jim morda ni hotel umakniti. Biciklisti so moža podeli na tla, ga vrgli v jarek in ga pretepali. Mož ima na glavi štiri hude rane. Po izvršitvi tega junaškega čina so biciklisti izbežali, na tli mesta pa je ostala kapa in ta je zdaj podlaga policijskim izpovedbam po storilcih.

— (Ženska podružnica sv. Cirila in Me- toda v Staremtrgu pri Ložu) priredi dne 22. t. m. točno ob 1/2 7. uri zvečer v prostorih „Narodne čitalnice“ v Staremtrgu veselico. Vzpored: 1. Pro- log. 2. Fr. Geršič: „V noči“, dvospev za sopran in alt. 3. A. Lisinski: „Tam gdje stoji“, moški zbor. 4. Dr. G. Ipavec: „Slovo lastovki“, moški zbor. 5. A. Nedved: „Veseli pastir“, mešan zbor. 6. J. E. Heydenfelder: „Depart pour la chasse“, koncertna točka za glasovir. 7. „Damoklejev meč“, Gluma v jednem dejanju. 8. Šaljiva loterija in prosta zabava. Vstopnina 20 kr. od osebe. Ker se priredi veselica v prid prekornostne družbe sv. Cirila in Metoda se preplačila hvaležno sprejmejo.

— (Z Bleda) se nam poroča: Cesarstva slav- nost o priliki rojstvenega dne cesarja Frana Josipa I. se bode v sredo dne 18. avgusta 1897. s sledečim programom vršila: 1.) Dopoldne ob 10. uri slo- vesna maša v cerkvi na otoku; 2.) popoldne ob 5. uri: Velika tombola v Olginem parku (letoviški park); 3.) zvečer ob 8. uri: Razsvetljava jezera in korso z okrašenimi čolni; 4.) zvečer ob 10. uri: Slavnostni ples v zdraviliškem poslopju.

— (Bojkot) Iz Zagorja ob Savi prejeli smo vest, katere nas je jako razveselila. Piše se nam od ondot: „Krčmarji v Zagorji in v okolici so sklenili, odtlej ne več jemati puntigamskega piva iz zaloge v Celji. To je odgovor „celjskemu izvršku človeštva“ za nesramno zasmeševanje „Zagorskega Sokola“ in narodnega ženstva, o priliki, ko se je v Celji vračalo iz Straussove gostilne v „Narodni dom“. Polagoma pridejo na vrsto še druge tvrdke.“

— Priporočajoč vsem slovenskim krčmarjem in trgovcem, naj posnemajo vrle Zagorce, opozarjamo zajedno, da imata strupena celjska nemškutarja Rakusch in Radakovits popotnike, ki se klatijo tudi po Kranjskem in usiljujejo slovenskim trgov- cem blago teh nasprotnikov naših. Pozor, slovenski trgovci! Po Kranjskem potuje tudi celjski agent Karol Makesch, kateri pri vsaki priliki zasramuje slovensko narodnost. Moč prodaja po kavarnah in sploh v vsaki nemškutarski družbi listke za celjski „Studentenheim“, vsaka druga beseda mu je „win- dische Hunde“, „windische Trottel“ itd., zlasti pa se norčuje iz slovenskih trgovcev, češ, to so naj- večji tepci na svetu. Pozor, slovenski trgovci!

— (Nesreča.) Dne 12. t. m. opoldne šla sta pri svoji teti Mariji Kmetič v Trzinu bivaajoči 9letni Ivan Virk in njegova 12letna sestra Marijetica Virk, oba iz Vodmata, od hiše svoje tete. Fant se je šel kopat v ondotni potok. Ko je dekle videla, da se brat potaplja, skočila je oblečena za njim, a ni ga mogla rešiti in je z njim vred utonila.

— (Iz Šoštanj) se nam piše: Ne dolgo tega je bila razpisana služba distriktnega zdravnika

z letno plačo 700 glđ. Za to mesto je prosil tudi strastni nemškutar dr. Hans Lichtenegger, kateri se že zdaj hvalisa, da dobi to službo. Nam se kratko malo ne zdi verjetno, da bi naši narodni možje v odboru, kateri ima to službo oddati in ka- teremu stoji na čelu narodni župan g. Franc Raj- šter v Šoštanji, mogli to službo oddati našega jezika nezmožnemu in našemu narodu sovražnemu človeku, v tem ko nujno potrebujemo slovenskega zdravnika. — Volitve v občinski zastop trga Šo- štanj so pred vratmi. Nasprotniki, na čelu jim Franc Petschnigg, Hans L., Hans in Franz W. se pehajo na vso moč, da vlove volilce v svoje zanjke, in se trudijo na vse možne načine, da izpodkop- ljejo sedanjim odbornikom zaupanje volilcev, dočim se z naše strani kar nič ne stori za volitve. Na noge, voditelji, s krepko agitacijo se da še vse po- praviti, ali odlašati se ne sme nič več!

— (Vinorejsko društvo za ormoški okraj) ima v četrtek, dne 19. avgusta t. l., v društveni gorici na Stanovnem svoj občni zbor. Vzpored: 1.) Poročilo predsednikovo o važnijih društvenih zadevah; 2.) Ogled društvenih goric po gg. komi- sarji F. Matjašiču in I. Goričanu; 3.) Govor gosp. Goričana o novi vinoreji; 4.) Slučajnosti. Radi po- sebnih važnosti nove vinoreje vabijo se vinorejci na obilno udeležbo.

— (Razstava grozdja na Bizeljskem.) Vsem kupcem, posebno vinorejcem in drugim, ka- teri se za novo vinorejo zanimajo, naznanja vino- rejsko društvo na Bizeljskem, da se bode že lansko leto napovedana razstava grozdja vršila letos me- seca septembra na Bizeljskem. Ob času razstave napravi vin. društvo izlete v bližnje gorice, kjer imajo vinorejci in vinski kupci priložnost, se o na- predku v novi vinoreji osvedočiti ter se lahko tudi prepričajo, da ima Bizeljsko in ves breški okraj zopet vinorejstvo in še boljših vinskih pridelkov, kakor nekda v starih, popolnoma po trtati nši uničenih vinogradih. Pri tej priliki se nudi posebno vinskim kupcem najlepša priložnost stare kupčijske zveze obnoviti in nove zveze skleniti! Dan otvoritve razstave kakor tudi še druge okoliščnosti se začetkom meseca septembra v časopisih naznanijo.

— Prostovoljno gasilno društvo v Trgovi- šču priredi dne 29. avgusta veselico z raznovrstnim vspevom. Ker se posebna vabila ne bodo razpo- šiljala, vabi tem potem vsa brateška društva, rodo- ljube in rodoljubkinje k obilni udeležbi. Ta dan napravi tudi kolesarsko društvo v Ljutomeru „Ptiči seli“ izlet v Trgovišče. — Začetek ob 4. uri po- poludne.

— (Koroške novice) V soboto, dne 7. av- gusta, se je končal oficijalni del občnega zbora nem- škega in avstrijskega planinskega društva z zaži- ganjem kresov na visokih hribih. Odbor se je obra- čal na vse kraje s prošnjo, naj kolikor mogoče, obilo takih ognjev zanet. Tudi Slovincem je pri- poročal to zažiganje. Izmej 73 obljubljenih — tako pravi uradna „Celovčanka“ — jih je gorelo kakih 40, kajti Jupiter pluvius je kakor valasč nagajal s posebno mogočnostjo. V resnici jih je gorelo le kakih 20; omeniti bi bilo, da je tudi kaezoškof dr. Kahn, ki biva sedaj v spremstvu z ljubljanskim knezoškofom na blatniških planinah, šele v nedeljo dal zapaliti kup drv, katere je prejšnji večer pri- pravil v ta namen. — V Vetrinju sta dne 6. t. m. pri gradnji ondotnega šolskega poslopja ponesrečila dva laška delavca, izmej katerih je bil eden takoj mrtev. — V Št. Juriju je gorelo dne 7. avgusta gospodarsko poslopje gradu nemškega viteškega reda. Da ni grozno lilo in nista dve požarni brambi prihiteli na lice mesta, zgorela bi bila cela vas. Zažgal je neki zlikovec, ki je že prej grozil v pismu, da bode gorelo v vasi. — Povodom obletnice bitke pri Jajcu bila je minula sobota za pešpolk št. 17. polkovni praznik, kateri je polk slavil na običajni način. — Koroška zveza gasilnih društev ima svoj 19. deželni gasilni shod v Št. Mohorju dne 28. 29. in 30. avgusta. — Strela je udarila dne 3. t. m. v Trutnikov hlev v Puberčah in ubila 300 glđ. vredno kobilo. Zgorel je hlev, gospodarsko poslopje in vse pohištvo. Škoda znaša 9000 glđ., posestnik je bil zavarovan. — Vojni minister Krieghammer se je preteklo dni mudil v Celoven. — Planinsko društvo pivovarnarjev bode imelo svoj občni zbor dne 7. in 8. septembra v Celovcu zaradi stavke pivovarniških delavcev na Štajerskem. — Strela je zadela dne 7. t. m. v Žihpoljah ženo čevljarja Ja- koba Hedenika, a je ni ubila. — Nasprotni listi kar divjajo zoper veslovenski shod, ki se ima vršiti v prvi polovici septembra meseca. Od jaze in strahu, da gre „Slovan na dan!“ ne vedo, kaj bi počeli. Toda vse njih ostudno pisarjenje, če si še tako belijo svoje „učene in gosposke“ glave, je zeman.

— (Razpisane službe.) Na državni gimna- ziji v Novem mestu učno mesto za klasično filologijo s sistemizovanimi dohodki. Prošnje do dne 30. avgusta dež. šolskemu svetu v Ljubljani. — Po smrti notarja Adolfa Bakesa prosto notarsko mesto v Kranjski gori, eventualno kako drugo mesto, ki nastane prosto. Prošnje je najdlje v 14. dneih po 3. objavi v uradnem listu poslati notarski zbornici v Ljubljani.

* (Boj mej avstrijskimi vojaki) Ko je prišel 25. pešpolk ogerski v Banjsko Bistrico, da se odpočije ondi, predno odrine dalje na vaje, za- čeli so vojaki 16. honvedskega bataljona iz vojaš- nice streljati s krogliami. Častniki so na to ukazali streljati na vojašnico in Honvedi so se umaknili. Iz tega škandaloznega slučaja je razvidno, kolik naroden fanatizem vlada celo mej ogerskimi vojaki. Vojaki 25. pešpolka so večinoma sinovi zatirane Sedmograške, Rumuni. Ogrji so hoteli vso afaro prikriti, a rumunski vojaki so obvestili „Tribuno“, ki je na to po zaslugi ožigossala madjarske divjake.

* (50 let v ječi) Požigalec in tolovaj Josip Hell iz Jičina na Čaškem, ki je sedaj v Pankraški kaznilnici, je preživel 50 let v ječi. L. 1832. je bil radi požiga prvič zaprt; potem pa se je radi ro- panja, kraje in drugih zlodejstev vedno vračal v ječo, tako da je prebil tekem 65 let samo 15 let v svobodi. Sedaj je 85 let star; še 7 let mora se- deti. Ko bo star 92 let, ga izpuste.

* (Telefon ji je dobil moža.) Bogat vdovec v Lillu je vprašal telefonično svojega prijatelja v Parizu, ali pozna kako dekle, ki bi bilo pridno, po- šteno in lepo, če tudi siromašno. Ožani bi se rad, a časa niti spretnosti nima, da bi si sam poiskal novo ženo. Prijatelj mu naj torej v Parizu poišče kako pripravno dekle, pa naj mu pošlje fotografijo in živitopis. Ni minula še ura po tem, odkar je bogati, a nikakor ne stari vdovec telefonoval to svojo željo v Pariz, ko je že dobil fotografijo in živitopis mlade in lepe — telefonistinja, ki je kot uradnica, zvezala Lillu Pariz. Uradnica je s tem pre- kršila svojo uradno tajnost, a vdovcu je dekle uga- jalo in — vzel jo je. Vdovec pa je ravnatelj tele- fonske centrale v Lillu!

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali: Č. g. Avg. Sračar, kurat v dež. bolnici v Gradcu, 6 glđ. kot prispevek za mesec avgust. — Ormoška ženska podružnica 17 glđ. 68 kr. — Podružnica v Mokronogu po g. J. Rohrmannu 17 glđ. udnine, 2 glđ. 59 kr. iz nabiralnice v go- stilni g. Pieterška in 29 glđ. 67 kr. kot čisti do- nesek veselice, skupaj 49 glđ. 26 kr. — Vesla družba v gostilni „pri Zori“ v Šmarati po g. Janku Žuri 2 glđ. 50 kr. Podružnica za Bled in okolico po g. J. Žirovniku v Gorah 39 glđ. 31 kr. — Sl. posojilnica v Zgornji Radgoni 5 glđ. — Vinski bratci v Poljanah nad Loko zložili 3 glđ. 55 kr. Slavno „Katol. polit. društvo za radovljiški okraj“ 15 glđ. — Podružnica v Škofji Loki po gđ. Amaliji Sušnikovi 100 glđ. pokroviteljine. — Prijateljska družba ob novi maši g. Jankota Mlakarja na Brez- nici 6 glđ. 50 kr. — Podružnica Žužepark po č. g. H. Povšetu 35 glđ. — Od šentpeterske družbe nabral g. Turk ml. 5 glđ. 50 kr. — Duhovnik 2 glđ. — Slavna posojilnica v Klečah 30 glđ. — Ženska podružnica v Ajdovščini po svoji tajnici gospej Rozzi Bajtovi 100 glđ. pokroviteljine. — Podružnica za Kotmaro ves in okolico 8 glđ. in! Mohorjani v Bili vesi 8 glđ. — Slava darovalcem Živel nasledniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Brzojavke.

Dunaj 16. avgusta. Državno pravdnništvo toži Verganija zaradi razžaljenja porotnikov, katero razžaljenje je storil Vergani v svojem listu „Deutsches Volksblatt“.

Dunaj 16. avgusta. Dr. Lueger je skli- cal protisemitske poslance na posvetovanje o aferi Verganijevi. Posvetovanje se bo vršilo v sredo.

Dunaj 16. avgusta. Pri postaji Witt- mannsdorf sta včeraj trčila dva osebna vlaka. Sedem oseb je bilo ranjenih, najhujše je po- škodovan strojevodja Černy, kateri najbrž ne okrevi. Potniki, katerih je bilo katic 800, so poskakali iz vagonov. Šest vagonov je bilo močno poškodovanih.

Pariz 16. avgusta. Včeraj zjutraj se je v Vaucressonu vršil dvoboj na sablje mej prin- cem d'Orléanskim in grofom Turinskim. Princ d'Orléans je bil dvakrat udarjen in je ne- varno ranjen, grof Turinski je samo lahko poškodovan. Nasprotnika sta si na bojišči segla v roke.

Madrid 16. avgusta. Vojno sodišče je morilca ministerskega predsednika Canovasa ob- sodilo na smrt.

Hamburg 16. avgusta. Mej Cellejem in Uelzem je skočil osebni vlak s tira. Tri osebe so bile ubite, štiri lahko ranjene, devet pa težko ranjenih.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Zahvala.

Častna dolžnost nam je, izreči tem potom svojo najpristnejšo zahvalo vsem društvom in vsem onim posameznikom, kateri so, bediši na kateri-koli način pripomogli, da se je slavnost otvorila „Narodnega doma“ v Celju in blagoslovljenost zastave „Celjskega Sokola“, dne 7. in 8. t. m. izvršila toliko častno in nad vse sijajno.

Posebno zahvalo izrekamo še prečastitemu gospodu opatu za daritev sv. maše, blagoslovljenost zastave „Celjskega Sokola“ in spominske plošče v „Narodnem domu“, preblagorodnemu gospodu ministerijalnemu svetovalcu Vašiču za radodarno prepuščenje slavnostnega prostora, kumici velerodni gospe Mari pl. Berks-Čopovi, slavnemu „Dramatičnemu društvu“ iz Ljubljane, slavnemu pevskemu zboru iz „Slavec“ iz Ljubljane in mešanemu pevskemu zboru iz St. Jurija na juž. železnici.

Nadalje se zahvaljujemo slavnemu pevskemu društvu „Ljubljana“, slavnemu gradski vatrogasni glasbi iz Zagreba in vsem došlim društvom, posebno pa bratskemu „Ljubljanskemu“ in „Postojnskemu Sokolu“, katera sta nam v vsakem oziru radovoljno svetovala in vstregla ter bratskemu „Sokolu“ v Zagrebu in „Dušan Silnemu“ v Belemgradu za podaritev travkov na zastavo.

Preserena hvala tudi Vam vrlim slovenskim damam v Celju in Vojniku za podaritev krasnih travkov, katere ste pripelale na sokolsko zastavo in za to, da ste obsipale došle goste s šopki in venci.

Vsem skupaj še jedenkrat prisrčna zahvala in bratski „Nazdar“!

V Celju, dne 10. avgusta 1897.

Slavnostni odbor.

Poslano.)*

Kolesarji, pozor!

Podpisane je kupil v zalogi bicikljev gosp. Frana Čudna novo kolo „Styria“ tvrdke Puch & Co. dne 4. maja t. l. Ker se je kaka kroglica v tečajih na vsakih 10 do 20 klm. pota zdrobila, popokali vijaki, odpadl lak itd., dal sem kolo, ker je bilo kupljeno z jednoletno garancijo, že dne 18. junija t. l. v popravilo v omenjeno zalogo. Dal sem ga dne 18. junija, dobil pa še le dne 31. julija nazaj in dne 7. avgusta moral sem ga dati zopet popraviti. Zatorej pozivljem vse gg. kolesarje in vse, kateri se za kolesarstvo zanimajo, naj si omenjeno kolo ogledajo in raziščejo, kake solidnosti je ali trgovina g. F. Čudna ali fabrika Puch & Co. Kolo je na ogled v hotelu „pri Južnem kolodvoru“ ter se seveda tudi prodaja.

Ivan Drašler

posestnik in delovodja drž. trtnice v Kostanjevici.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (1214—1)

Loterijske srečke 14. avgusta.

V Lincu:	27,	89,	75,	35,	21.
V Trstu:	49,	34,	28,	45,	10.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	737.5	20.0	sl. sever	jasno	0.0
15.	7. zjutraj	737.8	15.4	brezvetr.	megla	0.0
15.	2. popol.	735.7	27.5	sl. jvzh.	jasno	0.0
16.	9. zvečer	734.7	20.0	sl. jug	jasno	0.0
16.	7. zjutraj	733.1	15.0	brezvetr.	megla	0.0
16.	2. popol.	732.7	25.4	sr. jzahn.	skoro obl.	0.0

Srednja temperatura sobote in nedelje 21.4° in 21.0°, za 2.4° in 2.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 16 avgusta 1897.

Skupni državni dolg v notah.	102	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	102	„	30	„
Avstrijska zlata renta	124	„	—	„
Avstrijska krona renta 4%	101	„	60	„
Ogerska zlata renta 4%	122	„	60	„
Ogerska krona renta 4%	100	„	10	„
Avstro-ogerske bančne delnice	955	„	50	„
Kreditne delnice	365	„	50	„
London vista.	119	„	80	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	„	77 1/2	„
40 mark	11	„	75	„
30 frankov	9	„	52 1/2	„
Italijanski bankovci	45	„	10	„
C. kr. cekini	5	„	64	„

Dne 14. avgusta 1897.

18% državne srečke iz i. 1854 po 250 gld.	158	gld.	25	kr.
Državne srečke iz i. 1864 po 100 gld.	188	„	50	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	„	25	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	„	70	„
Kreditne srečke po 100 gld.	201	„	75	„
Ljubljanske srečke.	22	„	25	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	„	—	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	159	„	90	„
Tramway-drž. velj. 170 gld. a. v.	458	„	—	„
Papirnat rubelj	1	„	27 1/2	„

Zahvala.

Za mnoge dokaze najpristnejšega sočutja mej boleznijo in ob pogrebu našega iskreno ljubljene soproga, oziroma očeta, tasta, starega in prastarega očeta, gospoda

Lorenca Verbiča

hišnega in zemljišnega posestnika

kakor za toliko častilno in jako mnogobrojno spremstvo pokojnika k poslednjemu počitku izrekamo vsem, posebno pa slav. gasilnemu društvu iz Borovnice in gospodom pevcem najtoplejšo in najsrčnejšo zahvalo.

Borovnica, dne 16. avgusta 1897.

(1210)

Žalujoča rodbina.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga do Trbiča.

(962-185)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiča, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; des Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregence, Gurth, Genevo, Paris, des Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. s jutraj osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; des Selsthal v Solnograd, des Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine var, Heb, Francove var, Karlove var, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 3 min. popoldne osebni vlak v Trbiča, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregence, Gurth, Genevo, Paris; des Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine var, Heb, Francove var, Karlove var, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 5. uri 52 min. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograd, Linc, Steyr, Gmunden, Ischia, Aussee, Pariza, Genevo, Gurth, Bregence, Inomost, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. s jutraj osebni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejovice, Solnograda, Linc, Steyr, Pariza, Genevo, Gurth, Bregence, Inomost, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linc, Pontabla. — Ob 4. uri 67 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejovice, Linc, Steyr, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 minut svečer osebni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. s jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 26 min. svečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. s jutraj, ob 11. uri 8 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Gospodu lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani si uosja Vašemu blagorodju naznanjati, da se je vpisala želodčna tinktura (Tinctura Rhei composita A. Piccoli) z dobrim vpehom uporabljal pri želodčnem in črevesnem kataru, kakor tudi pri jetrnih in žolčnih boleznih.

Bolnica usmiljenih bratov.

V Gradcu, 2. februarja 1897.

Provincijal

F. Emanuel Leitner,

(508—10) I.

višji zdravnik.

Posestvo

na Spodnjem Štajerskem na deželi, s trgovino z mešanin blagom, gostilno za tujce, zganjetočim in tabačno trafiklo, ob jako živahni okrajni cesti, brez konkurence, 10 minut od železniške postaje, se takoj prodaja po zmerni ceni. — Povpraša naj se pod A. E. poste restante Šent Jurij ob juž. žel. (St. Georgen a. d. Södb.). (1213—1)

Dijaka ali dijakinja

sprejme v zameno v Gorici dobra rodbina, ki hoče poslati sina v ljubljansko realko. (1204—2)

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Komptoirist

vešč slovenskega in nemškega jezika v korespondenci, se takoj vzprejme. (1193—3)

Kje? poizve se v upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Izurjena prodajalka

z dobrimi spričevali, se vzprejme takoj v službo v prodajalnici špecerijskega blaga.

Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (1209—1)

Jednonadstropna hiša

s 4 stanovanji, 8% čistega dohodka, se po ceni prodaja. — Vpraša naj se pri Adolfu Hauptmannu, Sv. Petra cesta št. 41. (1113—7)

Iščem

koncipijenta

novinca, polnoletnega, ki bi zamogel takoj vstopiti.

Rudolfovo, dne 12. avgusta 1897.

(1199—2)

Dr. J. Schegula.

Kapelnik

se išče za mesto Črnomelj na Dolenjskem. Mesečna plača 40 gld. in četrtina od zaslužka. Prosilec mora izkazati svoje zmožnosti po spričevalih in ima naznaniti, je-li samec ali oženjen. Zmožen mora biti jednega slovanskega jezika. Prošnje vlagati je do 1. septembra t. l. pri podpisnem mestnem županstvu.

Mestno županstvo v Črnomlju

dne 6. avgusta 1897.

(1178—3)

Schweiger.

Št. 98/pr.

Razpis službe.

(1191—2)

V deželni bolnici kranjski v Ljubljani izpraznjena je služba

sekcijskega sluga

z letno plačo 360 gld. in s pravico do 6 petletnic po 25 gld. Razun tega je s to službo združeno prosto stanovanje, prosta kurjava in svečava.

Prosilci za to službo predložijo naj svoje, s krstnim in domovinskim listom, s spričevali o študijah in sedanjem opraviu opremljene prošnje

do 25. avgusta t. l.

podpisane deželni odboru.

Deželni odbor kranjski.

Ljubljana, dne 10. avgusta 1897.

(1171—2)

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje sledeče

službe okrožnih zdravnikov

na Kranjskem:

- 1.) v Bohinjski Bistrici z letno plačo 800 gld. in 200 gld. letne doklade od zdravstvenega okrožja;
- 2.) v Kočevski Reki z letno plačo 800 gld.;
- 3.) v Logatci z letno plačo 600 gld.;
- 4.) v Šmarji pri Ljubljani z letno plačo 800 gld.;
- 5.) v Velikih Laščah z letno plačo 700 gld.;
- 6.) v Vipavi z letno plačo 700 gld.

Prosilci za jedno teh služb pošljejo naj svoje prošnje podpisane deželni odboru

do 5. septembra 1897. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se pa bo le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Od deželnega odbora kranjskega.

Ljubljana, dne 2. avgusta 1897.

Gostilna (Hotel)

v „Narodnem domu“ v Celju se odda od 1. septembra 1897

pod jako ugodnimi pogoji v najem.

Pismena ponudbe naj se blagovolijo vsaj do 25. avgusta 1897 poslati na vodstvo „Narodnega doma“ v Celju. (1211—1)

Najtečnejša umetna hrana otrokom

je, kakor splošno priznavajo zdravniki, popolnoma škroba prosta

Frana Giacomelli-ja

I. dunajska otroška redilna moka

dobavitelja društva c. kr. državnih uradnikov avstrijskih

Dunaj, XV/1, Robert Hamerlinggasse 1.

Ogromna množina spričeval in priznalnih pisem.

Velika škatlja 80 kr., majhna 45 kr. (880—19)

Zaloga pri g. lekarnarju M. Mardetschlaeger-ju „pri zlatem orlu“ v Ljubljani, Prešernov trg št. 2. Dalje v vseh lekarnah in drogerijah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.